

sker skulle have hjælp, ikke lykkes – den erkendelse er vi fælles om – og vi også er fælles om den næste erkendelse, nemlig at vi har et stigende antal af den slags sager i øjeblikket.

Jeg ville have svært ved at forstå, hvis det kun er i SF, vi får et stigende antal henvendelser fra mennesker, der kommer i klemme i sygedagpengesager, i sager om lægekonsulenter, i sager om anbringelse af børn, der hjemtages osv. osv. Derfor vil jeg godt spørge: Er det også i Venstres sekretariat sådan, at man møder et stigende antal henvendelser fra mennesker, der er klemte af den nuværende sociale udvikling?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I Venstre modtager vi også henvendelser. Jeg modtager personlige henvendelser fra borgere, der føler, at de er kommet i klemme i det sociale system. Men hvis vi kigger på statistikken, altså hvor mange sager behandler de sociale nævn, vil jeg gerne bede om, at hr. Villy Søvndal bekræfter, at stigningen fra 2002 til 2003 er af meget, meget begrænset omfang. Så man kan sige, at hvis man kigger på den form for statistik over, hvem det er, der i og for sig retter henvendelse og beder om en afgørelse, er det ikke der, vi oplever et stigende antal sager.

Og så håber jeg da på, at de sager, vi får i Venstre, også er et udtryk for, at mennesker ude omkring er optaget af at få gjort opmærksom på ting, og det er jeg i og for sig glad for at folk retter henvendelse om, for jeg synes, det er vigtigt, at vi her i Folketinget kan følge med i, hvad der foregår ude i den virkelige verden, og at vi får et indtryk af, hvordan den sociale lovgivning opleves.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er også derfor, at det netop er spændende at diskutere med en repræsentant fra Venstre som hr. Hans Andersen, som indrømmer problemerne. Jeg stod og legede med den tanke, at hvis det havde været et spørgsmål til f.eks. statsministeren, havde han formentlig afvist det med, at der ikke var noget som helst at komme efter, og så er det jo dejligt at møde en repræsentant fra Venstre, der har den åbenhed og siger, at der er problemer.

Så vil jeg godt spørge til kommunalreformen, hvor hr. Hans Andersen lægger meget vægt på, at den vil løse nogle problemer. Det er jeg enig i. Jeg enig i, at en kommunalreform løser nogle

problemer. Jeg vil så spørge hr. Hans Andersen, om han også er enig i, at den skaber nogle nye problemer, nemlig et så voldsomt pres på de dyre sociale sager, som vi aldrig nogen sinde har prøvet i Danmark.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

For at følge op på det om antallet af sager, vil jeg sige, at jeg synes, at det, at vi har Det Sociale Nævn og Ankestyrelsen, er en kvalitet og en kvalitetssikring af det arbejde, der foregår. Jeg synes, det er rigtig godt, at borgere, hvis de føler sig uretfærdigt behandlet, har et sted at gå hen og kan anke. Det synes jeg er vigtigt, for desværre bliver der begået fejl. Vi har med mennesker at gøre, vi har med sagsbehandlere, der sidder med et komplekst sagsområde at gøre, og jeg kan godt forstå, at virkeligheden er sådan, at der kan ske enkelte fejl i de mange, mange afgørelser, man foretager på det sociale område.

Med hensyn til kommunalreformen mener jeg, at vi her har at gøre med en kraftig forbedring af den med hensyn til retssikkerheden for den enkelte borger. Vi placerer et entydigt ansvar. Der er én myndighed, der har ansvaret over for borgeren, og det synes jeg altså er et kvantespring i forhold til i dag, hvor vi oplever kassetænkning mellem kommuner og amter i forbindelse med at gøre en god gerning for den enkelte borger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om hr. Hans Andersen kan bekræfte, at Københavns Kommune indtil nu har været både amt og kommune, at dermed har der kun været én myndighed, og at det absolut ikke har betydet, at man ikke har sager om kassetænkning og folk, der kommer i klemme i gråzoner i Københavns Kommune. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om hr. Hans Andersen kan bekræfte, at der er masser af mennesker, der er kommet i klemme i kommunerne også på de områder, hvor det kun er kommunen, der har ansvaret for sagerne, f.eks. i hele spørgsmålet om sygedagpenge, hvor folk kommer i klemme på grund af kassetænkningen. Kan hr. Hans Andersen bekræfte, at vi har mange eksempler på, at folk kommer i klemme, også selv om der kun er én myndighed, der har ansvaret, men der